

Sygn. akt IC 1667/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2012r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

<i>Przewodniczący</i>	<i>SSO Bolesław Żurawski</i>
<i>Protokolant</i>	<i>st. sekr. sąd. Wioletta Kolanek</i>

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2012 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim

o odszkodowanie

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda R. K. na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. Akt I C 1667/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Bolesław Żurawski

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

z powództwa R. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim

o odszkodowanie - w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności

postanawia

(...) Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 17 września 2012 roku wydanemu w sprawie z powództwa R. K. przeciwko Skarbowi Państwa –Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb. sygn. akt IC 1667/11 w zakresie punktu drugiego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z(...)(...)

(...).

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2011 roku R. K. wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim z pozwem o zasądzenie na jego rzecz kwoty 16.306,20 złotych tytułem „zwrotu zaliczki wpłaconej w kasie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 18 stycznia 2005 roku na poczet rękojmi w sprawie o sygn. akt ICo 110/04”.

Sprawa ta toczyła się przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim pod sygnaturą akt IC 86/11.

Pismem z dnia 2 listopada 2011 roku powód rozszerzył powództwo o dalszą kwotę 100.000 złotych tytułem „rekompensaty” na zasadzie art. 417 k.c. za szkodę wyrządzoną przez „niezgodne z prawem działania Sędziego Sadu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim” (**pismo procesowe k. 49 akt sprawy**).

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2011 roku sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim (**postanowienie k. 50 akt sprawy**).

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa (**odpowieź na pozew k. 61-64 akt sprawy**).

W pierwszej kolejności strona pozwana twierdziła, że powództwo winno być oddalone z uwagi na brak legitymacji powoda do wystąpienia z roszczeniem opartym na wskazanej przez niego podstawie faktycznej i prawnej z uwagi na to, że do licytacji nieruchomości przystąpiła córka powoda B. K. to ona wpłaciła tytułem rękojmi kwotę 16.305,20 złotych.

Nadto strona pozwana wywodziła, że powództwo należy oddalić jako niezasadne z przyczyn szczegółowo opisanych w odpowiedzi na pozew.

Dodatkowo strona pozwana twierdziła, że roszczenie jest przedawnione

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sprawie ICo 110/04 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, w dniu 18 stycznia 2005r. została przeprowadzona pierwsza licytacja nieruchomości położonej w P., ulica (...), gmina S., stanowiącej działki ewidencyjne nr (...) dla której Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim prowadził księgę wieczystą Kw nr (...) (**dowód: protokół licytacji nieruchomości k. 16-19 akt sprawy ICo 110/04 SR w Piotrkowie Trybunalskim**).

Do powyższej licytacji B. K. (córka powoda) wpłaciła tytułem rękojmi kwotę 16.305,20 złotych.

Za nieruchomość tą na pierwszej licytacji B. K. zaoferowała najwyższą cenę 122.289 złotych.

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2005 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim udzielił przybicia nieruchomości położonej w P. gmina S. przy ulicy (...), oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działek (...) o powierzchni 2.000 m. kw., objętej księgą wieczystą w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim o numerze KW (...), wylicytowanej w dniu 18 stycznia 2005 roku na rzecz B. K., córki R. i M. za cenę

122.289 (sto dwadzieścia dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt dziewięć) złotych (**dowód: postanowienie k. 20 akt sprawy ICo 110/04 SR w Piotrkowie Trybunalskim**).

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wezwał B. K. do uzupełnienia pozostałej kwoty. Wobec nie wpłacenia tej sumy postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2005 roku.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim na podstawie art. 967 k.p.c. przedłużył nabywcy B. K. termin do uiszczenia ceny nabycia nieruchomości po potrąceniu sumy rękojmi tj. kwoty 105.983,80 złotych, w ten sposób, iż zobowiązał nabywcę do jej uiszczenia w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania wezwania. Jednocześnie ten Sąd zobowiązał B. K. do uiszczenia w terminie 7 dni na rzecz Skarbu Państwa kwoty 1.549,90 złotych tytułem wpisu sądowego za udzielenie przybicia pod rygorem odmowy przysądzenia własności (**dowód: postanowienie k. 36 akt sprawy ICo 110/04 SR w Piotrkowie Trybunalskim**).

Odpis tego postanowienia został doręczony pełnomocnikowi nabywcy M. K. w dniu 04 maja 2005 roku.

Następnie w dniu 18 lipca 2005 roku zostało wydane zarządzenie wzywające ponownie M. K. (pełnomocnika B. K.) do uiszczenia kwoty 105.983,80 złotych pod rygorem utraty rękojmi i wygaśnięcia skutków przybicia (**k. 51 akt sprawy ICo 110/04 SR w Piotrkowie Tryb.**).

Postanowieniem z dnia 26 września 2005 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim orzekł przepadek rękojmi uiszczonej przez B. K. w kwocie 16.305,20 złotych w związku z ogłoszeniem pierwszej licytacji nieruchomości położonej w P. przy ulicy (...).

Jednocześnie Sąd Rejonowy orzekł o wygaśnięciu skutków przybicia tej nieruchomości, udzielonego postanowieniem z dnia 18 stycznia 2005 roku (**dowód: postanowienie k. 62-63 akt sprawy ICo 110/04 SR w Piotrkowie Trybunalskim**).

Podstawą prawną tego rozstrzygnięcia był art. 969 § 1 k.p.c. zaś podstawą faktyczną zaniechanie przez B. K. wykonania warunków licytacji.

Na postanowienie z dnia 26 września 2005 roku B. K. wniosła zażalenie. Postanowieniem z dnia 02 lutego 2006 roku zażalenie to zostało odrzucone z powodu nieuiszczenia w zakreślonym terminie opłaty sądowej od zażalenia (**dowód: postanowienie k. 81 akt sprawy ICo 110/04 SR w Piotrkowie Trybunalskim**).

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2007 roku odrzucono zażalenie R. K. z dnia 15 lutego 2006 roku na postanowienie z dnia 02 lutego 2006 roku z uwagi na nie usunięcie, w wyznaczonym terminie braków formalnych zażalenia (**dowód: postanowienie k. 125 akt sprawy ICo 110/04 SR w Piotrkowie Trybunalskim**).

Odpis tego postanowienia został doręczony R. K. – pełnomocnikowi B. K. (pełnomocnictwo k. 58 cytowanej sprawy SR w Piotrkowie Tryb.) dnia pierwszego marca 2007r. (**dowód doręczenia k. 126 akt sprawy ICo 110.04 SR w Piotrkowie Tryb.**).

W dniu 11 maja 2010 roku B. K. złożyła w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim pismo procesowe sporządzone 25 lutego 2010 roku, w którym domagała się zwrotu kwoty 16.305,20 złotych z tytułu rękojmi. W piśmie tym znajduje się m. in. akapit ... „ W tym miejscu wpłaconą zaliczkę/wadium przekazuję swoim rodzicom...” (**dowód: oryginał pisma k. 139 akt sprawy ICo 110/04 SR w Piotrkowie Trybunalskim, kopia tego pisma k. 3 akt sprawy**).

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim odpowiedział na to pismo pismem z 25 sierpnia 2010 roku (**kopia pisma k. 142 akt sprawy ICo 110/04 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy ICo 110/04 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim oraz na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy.

Sąd oddalił wnioski powoda o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków A. L. i komornika sądowego S. P. uznając przeprowadzenie dowodów z zeznań tych świadków za czynności zbędne do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Do wydania orzeczenia wystarczającym materiałem dowodowym są dokumenty znajdujące się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy ICo 110/04 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Z tych samych względów Sąd nie przeprowadził dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach spraw ICo 101/06 SR w Piotrkowie Trybunalskim oraz w aktach sprawy ICo 76/07 tego Sądu.

Sąd nie dopuścił dowodów z opinii biegłych sądowych z dziedziny zasad przeprowadzania przetargów uznając ten dowód za zbędny.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda nie może być uwzględnione z kilku powodów. Zdaniem Sądu trafny jest zarzut strony pozwanej braku legitymacji czynnej powoda do występowania z niniejszym roszczeniem.

R. K. nie był podmiotem, który uiszczył rękojmię w kwocie 16.305,20 złotych w toku licytacji nieruchomości i na rzecz którego udzielono przybicia.

Rękojmię wpłaciła córka powoda B. K. i na rzecz B. K. udzielono przybicia nieruchomości położonej w P. przy ulicy (...) postanowieniem z dnia 18 stycznia 2005 roku w sprawie ICo 110/04 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim.

W dniu 11 maja 2010 roku B. K. złożyła w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim pismo procesowe sporządzone 25 lutego 2010 roku, w którym domagała się zwrotu kwoty 16.305,20 złotych z tytułu zwrotu rękojmi. W piśmie tym znajduje się m. in. akapit ... „W tym miejscu wpłaconą zaliczkę/wadium przekazuję swoim rodzicom...”.

Zdaniem Sądu tego oświadczenia woli B. K. nie można uznać za umowę przeniesienia wierzytelności.

Przeniesienie wierzytelności czyli tzw. przelew lub cesja jest umową, w której wierzyciel, zwany zbywcą (cedentem), przenosi na nabywcę zwanego cesjonariuszem, wierzytelność przysługującą mu względem dłużnika.

Przejęcie wierzytelności następuje w drodze umowy między dawnym a nowym wierzycielem. Jednostronny akt cesji zawierający tylko podpisane przez cedenta oświadczenie, że wierzytelność swą przelewa na cesjonariusza nie przenosi wierzytelności.

Tak więc opisane wyżej jednostronne oświadczenie woli B. K. nie jest umową cesji wierzytelności.

Sąd pomija już kwestię czy B. K. w lutym 2010 roku mogła składać oświadczenie woli w kwestii nieistniejącej wówczas wierzytelności, skoro postanowieniem z dnia 26 września 2005 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim orzekł przepadek rękojmi uiszczonej przez B. K. w kwocie 16.305,20 złotych i w dacie składania jednostronnego oświadczenia woli przez córkę powoda postanowienie to było prawomocne.

Nadto należy stwierdzić, że roszczenie zgłoszone przez powoda jest przedawnione. Do roszczeń określonych w art. 417 k.c. mają zastosowanie przepisy dotyczące przedawnienia roszczeń z tytułu czynów niedozwolonych. Powód wywodzi dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie ze zdarzeń, które miały miejsce w 2005 roku i w 2006 roku.

W niniejszej sprawie ma zastosowanie przepis art. 442 § 1 k.c. (uchylony z dniem 10 sierpnia 2007 roku na mocy ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, Dz. U. Nr 80 z 2007r. poz. 538. Zgodnie z art. 2 tej ustawy do roszczeń, o których mowa w art. 1 (tj. roszczeń z tytułu czynów niedozwolonych) powstałych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, czyli przed dniem 10 sierpnia 2007r., w tym dniu jeszcze nieprzedawnionym, stosuje się przepisy art. 442¹ k.c. Stosownie do treści art. 442 § 1 k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem

niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia.

W realiach niniejszej sprawy jest oczywiste, że powód wiedział zarówno o określonej w niniejszej sprawie szkodzie, jak i osobie zobowiązanej do jej naprawienia już w 2005 roku.

Roszczenie powoda jest również niezasadne.

B. K. nie zaskarżyła zażaleniem w myśl art. 997 k.p.c., postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 18 stycznia 2005 roku o przybiciu na jej rzecz nieruchomości położonej w P. przy ulicy (...), w którym to mogłaby wskazywać ewentualne uchybienia przez organ egzekucyjny przepisom postępowanie na etapie zawiadomienia o licytacji, toku jej przeprowadzenia i samego udzielenia przybicia, o ile naruszały jej prawa.

W tej sytuacji nie sposób przypisać zachowaniu pozwanego bezprawności w jego działaniach jako organu egzekucyjnego w sprawie ICo 110/04.

Z powołanych w uzasadnieniu dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy ICo 110/04 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wynika, że wszystkie te działania były podjęte na podstawie i w granicach prawa.

Z tych wszystkich względów powództwo na podstawie art. 417 § 1 k.c. zostało oddalone.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Powód w całości przegrał sprawę i dlatego obowiązany jest zwrócić stronie pozwanej, na jej żądanie zgłoszone w odpowiedzi na pozew, koszty procesu.

W wyroku z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie IPk 585/02 Sąd Najwyższy wypowiedział następujący pogląd... „Prawo do Sądu nie oznacza przyzwolenia na konstruowanie wszelkich możliwych roszczeń i woluntarystyczne określanie ich wysokości. Strona powinna mieć świadomość tak sformułowanych roszczeń także w zakresie kosztów postępowania”...

Zasądzone koszty procesu to opłata za czynności radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.